

Geliefde Thay,

Het is het grootste geluk van ons leven dat we jouw leerlingen hebben mogen worden, dat we jouw begeleiding hebben mogen ontvangen, en dat we tot jouw Geliefde Gemeenschap mogen behoren.

Je bent onze Leraar, en je hebt ons onderwezen en gevoed met grenzeloze liefde, geduld en zorg. De dauwdruppels van jouw mededogende nectar hebben onze dorst gelest. Jij bent de fakkel geweest die ons door het woud van verwarring heeft geleid; de hand die ons vastpakte toen we vielen; de ladder die ons uit onze meest duistere momenten redde. Je hebt ons een pad gegeven om te bewandelen, zodat we niets meer te vrezen hebben.

Je hebt ons de meest diepgaande leringen aangereikt, en zoveel manieren van beoefenen om die leringen in ons dagelijks leven te realiseren. Je hebt ons de voorschriften van de Boeddha overgebracht; de aandachtsoefeningen, ze vernieuwd en nieuw leven ingeblazen. Je hebt ons getraind in een nieuw soort boeddhisme dat de wereld kan dienen en kan helpen een antwoord te vinden op het lijden en de moeilijkheden van onze tijd. En je hebt een gezonde en gelukkige gemeenschap voor ons gevestigd om onze toevlucht in te zoeken, en een levende kloostercultuur om ons te voeden en te steunen op onze weg.

Lieve Thay, jouw diepe bodhicitta, dat ontsprong in het hart van een klein kind in centraal Vietnam, is uitgegroeid tot een enorme kracht van actie in Oost en West. Je ontmoette je kluizenaar bij de bron; je zag het soort Zen meester dat je wilde worden. Je had een droom en, lieve Thay, je hebt die droom gerealiseerd. Bij elke bocht nam je de minder bereisde weg, de moeilijke weg.

Je hele leven lang heb je acute momenten van verlies en onrechtvaardigheid gekend, zoals toen je verbannen werd, toen je hoorde dat je leerlingen aan de oever van de rivier neergeschoten waren, of toen je paspoort ingetrokken werd, of toen je programma om duizenden bootvluchtelingen uit de Zuid-Chinese Zee te redden stopgezet werd – maar je bent deze momenten te lijf gegaan met de kracht van je mindfulness beoefening, en je onverwoestbare moed, mededogen en helderheid.

Lieve Thay, ondanks alle moeilijkheden heb je nooit de hoop opgegeven, noch je pad, noch je visie om een manier van beoefenen tot stand te brengen die de wereld werkelijk zou kunnen helpen. Je vond manieren om een sangha te bouwen uit alle niet-sangha elementen om je heen. Je overwon je zachte verlegenheid om je hart te openen en nieuwe mensen, culturen en perspectieven te omarmen.

Te midden van de glooiende velden en eikenbossen heeft de Geliefde Gemeenschap wortel geschoten in Plum Village en zijn er takken gegroeid die wijder zijn dan iemand zich ooit had kunnen voorstellen. Je hebt "de ziel van het oude Europa" aangeraakt - en vandaag resoneert het geluid van de grote tempelklok door haar valleien. Hier hebt je een waar Zuiver Land geschapen, een paradijs, een prachtige omgeving van oefening, waar mensen van alle religies, achtergronden en nationaliteiten hun toevlucht zoeken. Vandaag de dag is jouw Plum Village Traditie een baken van mindfulness geworden in het Westen. Je hebt ons geleerd hoe we kunnen ademen, hoe we in vrijheid kunnen wandelen, hoe we geluk kunnen genereren, met lijden kunnen omgaan en ons kunnen verzoenen met degenen die we liefhebben. Het is dankzij jouw visie, creativiteit, moed en eenvoud dat de wereld het soort toegankelijke mindfulness heeft dat we vandaag de dag hebben.

Geliefde Thay, hoe kunnen we je ooit genoeg bedanken voor je moed, compassie en uithoudingsvermogen, en voor alles wat je de wereld hebt gegeven? Terwijl je de pijn van ballingschap omarmde heb je je wonden geheeld, en je hebt de doorbraak gekregen, om je ware thuis te vinden in het hart van het huidige moment. Je transformeerde je lijden en hebt ons alle manieren van beoefenen gegeven die we nodig hebben om het onze te transformeren. Je hebt ons, je leerlingen van over de hele wereld, het rijke spirituele erfgoed van Vietnam aangeboden, en ons aanvaard als je spirituele kinderen, zonder ons ooit te vragen onze cultuur of wortels te verlaten.

Ondanks het onrecht dat je hebt ervaren en het lijden waarvan je getuige bent geweest, heb je altijd manieren gevonden om op onrecht te reageren met de helende balsem van mededogen en geweldloosheid; je hebt manieren gevonden om iedereen te omarmen - zelfs degenen die je kwaad hebben gedaan of die kwade wil koesterden.

Lieve Thay, wij eren en koesteren je zuiverheid, je ethiek en je integriteit. Je hebt diep in je eigen ervaring en in de rijkdom van het boeddhistische erfgoed gegraven om ons een robuuste code van wereldwijde ethiek aan te bieden die ons zelfs door de zwaarste stormen kan loodsen. Je hebt ons laten zien hoe we deze "toegepaste ethiek" kunnen delen in gezinnen, scholen, werkplekken, gevangenissen, parlementen en gemeentehuizen over de hele wereld. Je hebt ons laten zien hoe we wakker kunnen worden en verliefd kunnen worden op de Aarde, zodat we haar met heel ons hart kunnen beschermen en helen. We zullen misschien ons hele leven nodig om

proberen , lieve Thay, om alles wat je ons geleerd heb steeds dieper te begrijpen en in de praktijk te brengen; jouw visie op een toekomst die mogelijk is - een toekomst waarvan jij de basis stap voor stap hebt gelegd, adem voor adem, bladzijde voor bladzijde.

Lieve Thay, jij bent de zachte en vaardige revolutionair - de Zenmeester die niet schroomt om onze Pratimoksa te actualiseren, Boeddha's van altaren te verwijderen, gelijkheid voor de nonnen in te stellen, en een waarlijk viervoudige sangha te scheppen.

=====BELL=====

We zien je zitten in meditatie op het podium: in diepe vrede, natuurlijk en ontspannen; stil en onverstoord. We zien je eenpuntige geest terwijl je wierook offert bij het altaar; en je diepe concentratie terwijl je de aarde aanraakt. We zien je in stilte zitten op de Gierenpiek terwijl je de zon ziet ondergaan - een ware "zielsverwant van de Boeddha". En we zien je zitten op de berg van Deer Park terwijl je met de sangha de zon ziet opkomen over de bergkam.

We zien je lopen. Je komt aan in elke stap; je bent de meester van elke stap, je loopt in vrijheid, één stap, één ademhaling, . en we zien je wandelen met de vrijheid van een Boeddha. Je hebt ons de helende kracht van collectieve energie laten zien; en je hebt ons laten zien dat, met een sangha, vrede mogelijk wordt.

We zien je lesgeven in de Dharmahal. We voelen de stille, genezende tranen. En we horen de zaal uitbarsten in gelach om het verhaal van de hamer en de twee handen. Je hebt geduld en mededogen getoond voor elk van uw leerlingen, en ons ontmoet waar we zijn. Je wist wanneer je zacht moest zijn, wanneer je moest plagen, wanneer je ons moest uitdagen.

Lieve Thay, de Dharma zingt door jouw gedichten en kalligrafieën - de waarheden ervan raken ons hart en verheffen onze geest. Je hebt elke dag in schoonheid geleefd, ongeacht de tegenspoed waarmee je werd geconfronteerd. Je weet toevlucht te nemen tot Moeder Aarde. Zelfs toen je geconfronteerd werd met een ernstige beroerte, wist je toevlucht te zoeken in de natuur en in je geliefde gemeenschap. Met immense compassie bleef je bij ons, gaf nooit op en leerde ons dat het, zelfs in de meest uitdagende situaties, altijd mogelijk is om de schoonheid van het leven en het wonder van het leven te koesteren.

Lieve Thay, toen je twee jaar geleden terugkeerde naar Vietnam en je moedertempel Tùr Hiếu, nam je ons allemaal met je mee. Het is een groot geluk voor ons, je leerlingen, te weten dat je daar je laatste dagen in vrede kon doorbrengen in het huis van onze spirituele voorouders.

Lieve Thay, we weten dat je veel meer bent dan je fysieke lichaam. Je bent je leringen, je sangha, je immense mededogende actie in de wereld. Je bent aanwezig overal waar een van je leerlingen mindful ademt of mindful een stap zet. Je bent ook aanwezig in je kosmisch lichaam, net zoals de kosmos aanwezig is in jou. En zo zullen we, elke keer dat we genieten van de gouden narcissen, of de paarse bamboe, het uitzicht vanaf de bergtop, of de zachte beek die zich een weg baant naar de oceaan, genieten van deze wonderen met jouw ogen en met jouw glimlach.

Je hebt gezegd: "De tijd staat stil in de eeuwigheid, waar liefde en de geliefde één zijn." Lieve Thay, je bent hier op dit moment bij ons aanwezig, nu we samen de heuvel van de eenentwintigste eeuw beklimmen. Wat je nog niet voltooid hebt, beloven wij voor jou te voltooien. We willen graag onze diepe liefde en dankbaarheid uitspreken, terwijl we de gelofte afleggen om jouw leringen, compassie en inzicht tot ver in de toekomst uit te dragen.

"Dit" is een legendarisch moment.

Dit is een moment van voortzetting.